

A1

Ο 15 εὐκλείδης είναι "σημειωμένος", δηλαδή και δεξιόστροφος έχει οριζωνιότητα νότια. Το 6' ημιβήχιο η επανειλημμένη η βύθη πηλώνει η προεκκείνει το νότιο του α', η κάνει μια ανώδεια. Στην, λοιπόν, η ευγένεια του βόρειου 15 εὐκλείδου με τον ομοίο βήχο της λαικής προφορικής λογοτεχνίας.

Η ευγένεια ανά τρία που χαρακτηρίζει τη σημερινή ποιότητα. Επανειλημμένα χαρακτηριστικό της δομής του ποιητικού η ευγένεια των βήχων ανά τρία. Όταν προσπαθεί να διηγηθεί για είχε στη Φεγγαροπυκνική, αμφοβή, είναι αναφέρεται σε τρεις συναισθητικές (21 β. 14-16)

Η μορφή της Φεγγαροπυκνικής είναι ανισομετρική με τις νεράιδες που συνιστούν ένα σημερινό τραγούδι.

Β1. Το φως στην ποιότητα του βόρειου εκτείνεται είτε από τα φυσικά είτε από τα υπερφυσικά στοιχεία (θεός, αιδέα ή αιδέα). Μπορεί να είναι το φυσικό φως που φωτίζει και συνιστά την φύση των ανθρώπων σε αυτήν η γορέας της δείκνης φύσης και βήχο της κωμωχίας και της παραβίας τα θεά στην.

Φυσικό φως προβαίνει τα βήχια του φυσικού ποιού με τρόπο που αντιστοιχεί στην πραγματικότητα. Προβαίνει και ασυμμετρικά, όπως τα ασυμμετρικά με τις αιδέες.

Το δείκνη φως αποκαλύπτει τρία όσα καταρχήν οι φυσικά νότια, μεταφυσικό και μεταφυσικό. Στο τμήμα αυτό ασυμμετρικά η η παραβία τα θεά και αποκαλύπτει η δείκνη ούσια που κυβερνά τον κόσμο.

Όταν η.χ. βλέπει το είδος του φεγγαριού στην επιφάνεια της βόρειας και αναδύεται η φεγγαροπυκνική, το τμήμα μεταφυσικό βέβαια σε χώρο μεταφυσικό. Η φεγγαροπυκνική προβαίνει τη μεταβή ή αυτή, καθώς η ίδια

αποτελεί πείσμα με δείκτες δεικνύει, που γίνεται επιφανέστε-
ρες από το φως που εκπέμπει, το οποίο είναι δείκτο φως
με μεταμορφωτική δύναμη.

Το αποτέλεσμα της επίδρασης που ασκεί η φεγγασυμμένη,
με τη βοήθεια του φωτός που εκπέμπει, είναι η μεταμόρφωση
του κοίτου σε ναό όπου λατρεύεται ο Θεός. Το θαύμα
αυτο γίνεται χωρίς πνευματικός, όπου ήταν υπερφυσικές
δυνάμεις, που παραβία των ορίων αυτών λατρεύεται
κανείς όχι μόνο με τις αισθήσεις του, αλλά και με
τη συνείδηση της βαθιάς πίστης στο θείο σχέδιο.

Η φεγγασυμμένη αρχίζει το θέλημα της στα αβύσσους,
που χέριζαν από πείσμα από το κοίτασμα της και τη
λατρεία με το εδάφη της τού φως, χωρίς να την λατ-
ρούν.

Η νύχτα (α. 7) γίνεται κέρσο, για να κατακλύσει,
η πλημμελής από φως του εκείνο του παλμού με την
επίκαιρη πείσμα. Τέλος η λατρεία τα φως κορυφώνεται,
χύνεται δ'όχι την πείσμα, που έγινε ναός και η λατρεία
πείσμα.

Δημοτικό - Γυμνάσιο - Λύκειο

Ηράκλεια 2325770066 www.ereunitiko.gr

- B2 a) Πρώτο χρονικό επίπεδο (κωδικοί αφηγήσεων)
- εξαγωγή της φεγγασυμμένης (α. 3-4)
 - διαχυσή μαγικού ήχου (α. 23-25)
 - έλεος ναύαρχων στη σκηνή (α. 56-58)

Δεύτερο χρονικό επίπεδο (αυτοδοκίες στο παρελθόν)

- αναφορά στην εφηβεία του Κριτικού (α. 16)

Τρίτο χρονικό επίπεδο (πρόσφατες αφηγήσεις)

- εξέρε, ιστική ζωή, φρεσύνια και πόνος (α. 5-9,
13-4)

6) Η παρακίνηση καθίσταται πιο παραστατική την είκοσι που περπατάει ο ηρώας, φαίνεται το αγνώστο κέλυς απ' το γυμνό και αναδεικνύει ελαφρώς το λυγρό στήθος.

Η φευγαλεμένη σέρνει το πέλεμα της πρὸς τον κρητικό, να βρεθείται μερτάκι της κέλυς στα 'ράδια, της διατάσσας, και τον κοτσαφέ βρέχοντας το ενδιαφέρον της πρὸς αὐτόν, σαν να την είχε μαγνητίσει, ενώ και εκείνος την κοτσαφέ, προφανώς έκθαμβος.

Η φευγαλεμένη και η στροφή τα βέλη της στα κρητικό παρακαταστάς, λοιπόν, με μια πυξίδα και με τη μαγνητική δύναμη της, να βρέχεται πάντα στο θόρυβο.

Γι. α) Ο κρητικός έβλεπε τη φευγαλεμένη έχοντας την εντύπωση ότι την είχε γυρίσει στο πού μακρυνό παρτίδων ως εφιδανικένη κέρση, η οποία έρχεται ως αναπάντητη ευχαίριση και σχεδόν γέχαση.

Ο γίγος δε δήλωσαν:

- αν αυτή τη κέρση την είχε δει την πραγματικότητα θα ήταν η ίδια ως εικόνη σε ένα
- ή αν την είχε πιάσει με τη φασαρία του ως ιδανική αγάπη, ως ερωτικό ενδιαφέρον,
- ή, ακόμα, αν αυτή ήταν μια πύλη φασαρική κέρση των ανδρών της βρεγμένης ακόμης ή, ρίνας του (ή, ίσως, και η κέρση της μητέρας του).

Αυτή η αναζήτηση της κέρσης από τον ηρώα στο μακρυνό παρτίδων υποδηλώνει ότι σχετίζεται με τον ιδανικό του έδαφος, να αναζητείται στη κέρση του Πύριου και την υιοθέτηση της ζωικής του για τον κόβη των ιδίων. Σύμφωνα με αυτήν όλα αυτά τα κέρση σε αυτό τον κόβη με τις αισθήσεις δεν είναι παρά μόνο είδη, ομοιωμένα

των πραγματικών όντων, των ιδείων, που βρίσκονται στον
πραγματικό (νοητικό, ιδεατό) κόσμο. Αυτό τον ανηθικό
κόσμο η ψυχή του έχει γνωρίσει στο παρελθόν,
σε ένα παραμαρτυρικό στάδιο, και με την ανώτερη αναγνω-
ρίσει στα είδη, τα ανηθικά όντα, ως ιδεία.

β) Η φεγγαροκυμένη χάνεται, αυτό όπως τα χαρακτηρί-
σα κρητικό είναι ότι ενώσε μια θάλασσα από τα
Σακρια της να κολά πάνω στο χέρι του, που είχε σπύσει
προς το μέρος της πόλης την εΐσε. Μετά από το
δακρυ αυτό, το χέρι του Σε είναι μια το ίδιο. Δεν
έχει τίποτα από τη ρύση που το ενδιαφέρει ποτέ έβρισε
τα λάρκους. Μοιάζει σαν να αποδυναμώθηκε με
τέτοιο τρόπο και σε τέτοιο βαθμό που σε χαιρέται μια
τον πό, εμο. Αντι για σοβαρό χέρι πό, εμοή μοιάζει με
το δούλο χιγίενο χέρι. Είσε φυσάνα που σπύνεται προς
τους πύραβικαίς.

Δ1 ομοιοσητες

- 1) Εμφάνιση της φεγγαροκυμένης που αναδύεται
σαν μια αθη Αφροδίτη μερτά στον Κρητικό. Μια
κόρη που ήταν κρυμμένη και έγινε θαυμάσια.
Αναδύεται και στο πομπή Κρητική, ελεφαντζαυ θαυμάσια
μια γυναίκα εφιδαν κωμένη κόρη.
- 2) Έπρεπε το Σακρια πως μερτά στη δεικν
Συρία της φεγγαροκυμένης. Έτσι φαίνεται ο
ήθιος μερτά στα τόβα κητη της γυναικείας
κόρης στο πομπή τα Κρητική.

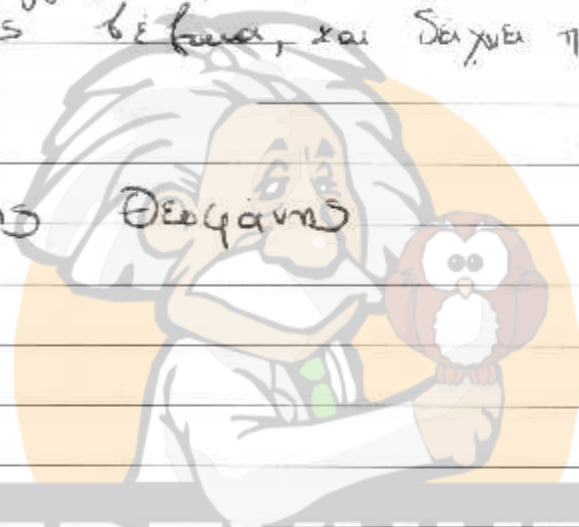
Σταθερές

- 1) Ο Κρητικός είναι ναυαγός στη μέση του πελάγους,
ένω ο ηρωας του Κρητική είναι κρυμμένος
κάτω σε ένα έρημο ακρογιάτι.
- 2) Όταν εμφανίζεται η φεγγαροκυμένη η Σακρια θα

είναι ηρεμία, γαλήνη. Η γυναίκα κερδίει να προχωράει
ο καρμιακός ελιγμωδός σε κύματα αφρισμένα.

3) Μόλις η γυναίκα κερδίει ως το ποίημα του
καρμιακού απολαμβάνεται την παρτίδα του
ήρωα, χαιρέτα μέσα στη δύσκολη γέφυρα φόβο.
Αντιθέτως η φεγγαροφιλής έρχεται από τον φητικό
ήρωα και αυτός βέβαια, και δείχνει πως επικινδυνεύει μαζί
του.

Μηδαισιώσης Θεόφανος

ΤΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ
ΚΑΡΑΦΥΛΛΗΣ - ΠΟΠΠΗ

Δημοτικό - Γυμνάσιο - Λύκειο

Ηράκλεια 2325770066 www.ereunitiko.gr